

NAŠI RAZGOVORI

Josip G.:

Mamici.

O ko bil bi zvezda jasna,
zvezda lepa vrh neba,
da svetloba moja krasna
božala bi solzna tla.

Prvi žarek bi svetlobe
Tebi, mamica, poslal.
Mati, Tvoje bi milobe
bil to majhen, majhen val.

Zvezdica ne morem biti,
priden bom zato otrok.
Ti poskušal bom vrniti,
kar si dala mi dobrot.

A. Maksimov:

Čukov Miha.

Čukov Miha	Muc ga štrene,
kašo piha,	Miha brene,
muc ga gleda,	kašo zlije,
mu preseda,	sline pije,
da mu Miha	grdo gleda,
kašo je.	se jezi.

Žerjav Mirko:

Ribič

Po jezeru čolnič plava,
ribič mlad v njem sedi,
noč je temna, vse že spava,
sam z valovi se bori.

Težko je nocoj veslati,
prazen čolnič je njegov,
dolgo čaka v koči mati,
kdaj se vrne sin domov.

Pozno šipe zaječijo,
morda trka pa spomin...
Solze materi spolzijo — —
res ne vrne se več sin.

Janez Stepan:

Pogled v naravo.

Prekrasen se mi zdi pogled
v pomladni zeleneči svet,
tam gozdič, loka vsa cveteča,
kako narava si ljubeča!

Tam vas vsa belo je odeta
od sadnega je drevja sveta,
tam griček ves je rožno bel,
v njem ptičji poje roj vesel.

Klančar Hanzek: To vsi vemo, kajne, kako lep je mesec maj, čas dehtečega cvetja, čas posebnega češčenja Marije, kraljice rož, Matere vseh nedolžnih, ki so njih duše kakor najlepše rože? »Dolgo so še klečali in nepremično zrli na Marijo in njih ustnice so šepetale: Marija, naša mamica... Tvoji smo...«

Nacek iz Korotana: Le oglasi se še. Ostali dve pesmici še nista za naš kot. Tista »bolest silna« se mi kar nič ne dopade, da veš! Pozdravljen!

Prus Jože: Pesemca še ni! Mogoče boš še kdaj kakšno zakrožil, posebno kadar ne poslušáš radia, ki ti sicer dolgčas preganja. Mlad fant, pa dolgčas! To ne gre vkup. Le prazne glave dolgčas mori, tvoja pa ni prazna, se mi zdi. Zdrav!

J. H.: Brez podpisa! Tudi ti opevaš pomlad — tudi ti si jo težko pričakoval(a). Drugič se podpišeš, kajne?

Vasovalec.